

Raimitii in catalogum Mitridatis de epistolis. M. b. uti, ad Nicolaū quintū pontificem maximum, præfatio feliciter incipit;

Anctissimo domino nostro Nicolao papæ quinto, raimitius cū deuotione reuerentiæ uotum.

Solent beatissime pater, qui inuigilant alicui operi, quod ad mores hominum spectet, uel rerum notionē, seu uitæ decorē, illud p̄ncipibus seu dis in terris sacrare. Quē morē nimis cōmentatione dignū, & a religione minime alienū, a iouis sedulo initium habuisse, & ad nostra usq; tempora seruatū reperio. Nam cū iupiter (de regno eiecto patre saturno) maiorem uitæ patrem in olympo monte coleret, quicumq; quippiā noui inuenisset, quod uitæ hominū usui fuisset, ad ipsū ueniebant, ac ei suas inuentiones dedicabāt. Hunc ipsū morē posteros deinde seruasse, exemplis potissimū sciri licet. Quippe esopus fabulator egregius, fabularū opusculum quod græcæ conscripsit, cæso lydiotū regi sacrauit. Nicander

quoq; pergamenus auctor uetustissimus, the-
 uaca & alexin farmaca uersu exámetro edita!
 ad actalū pergameni regē perscupsit. Oppia-
 nus cilex poeta sui sæculi nō obscurus, poema
 suū de natura pisciū uersu exámetro composi-
 tum. comodo imperatori deuouit. cui comodo
 iulius quoq; polidences, opus de reꝝ uocabu-
 lis emēdatissimū dedicauit. Idemq; alii q̄ plu-
 res suis tꝑibus fecisse tradunt. quos p̄censere!
 nō datur in pꝑsentia locus. Horꝝ igitur uesti-
 gia secutus. quasdā eptas. M. bruti, græcæ con-
 scriptas, quo tempore ipse & cassius (mortuo
 cesare) bellū cū dolobella pꝑo asia syriaq; pꝑo
 uinciis sibi per senatū decretis, gesserūt. & q̄n-
 quidem mittidates uir sane haud rudis sed in-
 dicendo satis peritus, hincin disp̄sas collegit.
 ac illis pro sui exercitatiōe ingenii caractere
 bruti imitādo, rescripsit (ut in eptā sua infe-
 rius scripta dilucide patet) his noctibus pꝑxi-
 me breuioribus tuo in nomie feci latinas. Qd̄
 nemini absurdū debet uideri. quippe si illis
 licuit inuētiōnes suas p̄ncipibus sui sæculi sa-
 crare. cur mihi fas n̄ sit meas lugubraciūculas

2

illi dedicare! q̄ in teris uicarius est eius qui
ueræ sapientiæ fons & origo, ac uerî laboris
magister & auctor est & fuit! & maxime cū ei
us thronū in terris hoc n̄o sæculo is teneat!
q̄ iure ac merito pontifex appellat̄! p̄pterea!
q̄ pontē q̄buluis ad uere uirtutis fastigiū ad
ire cupientibus! uerbo & opere efficit! amotis
belloꝝ turbiniibus! & ex agro dñi malis fru
ctibus euulsis! sc̄ismate singulari prudētia sub
lato! nec minori consilio, inq̄natione ecclesiæ
dei ac christianorū ludibrio! abolitis lr̄is, dis
ciplinarumq̄ studiis iam diu exterminatis &
flocifactis! in sedem suā patiter ac iocūde re
ductis! & (quod maxime mirū est) his om̄ibus
sūma celeritate c̄fectis. Sed de his loco & t̄p̄e
accumulatiuis si uita dabit̄ & otii! dicet̄. Nūc
ne nimiū uageēt oratio! redeat unde discessit.
Itaq̄ bt̄issime pater huiusmōi ep̄tas eidē san
ctitati tuæ, qua decet reuerētia offero. Quæ
licet sint breues & s̄n̄ multa pompa uerborū!
dicendi t̄n̄ grauitati, si tua sanctitas paulo di
ligentius aures præstabit! nimirum & procul
dubio caras habebit;

Pontifex

Mitridantis! in Catalogum. M. bruti epi-
stolarum, ad Mitridatē nepotē phemiū incipit;
Mitridates! Mitridati nepoti salutem;

BRuti epistolas iterum & sæpius sum ad-
miratus! non uī dumtaxat & breuitatis
gratia! sed ceu cuiusdā imperatoris dignitatis
characterē habentes. Videēt enī nihil existima-
ri præclarū! nisi q̄ sit magno animo dignum.
Ego uero quæ sup his sentio! tibi dubiū mi-
nime esse arbitror. Et quā illis rescribi nō pu-
tem apposite posse! id tñ experiri uolui! & ea
rescribendo afferre! quæ singulis earū congruerēt.
Quod licet inuētū difficile sit! cum ex fortuna
tēporū illorū nobis ignota! tū ex maxime sen-
tentiarū additione quibus tunc tēpis populi uersa-
bantur! nō tñ impetū animi cōtinui! qn partī
ex hystoriis eligens! partim ex secūdis tertiis
q̄ eplis qd p̄ores sub cōticerēt percipiēs! ip̄a-
rum catalogū ut quiui institui. Quippe natu-
ra haud facile est in alienū currere eloquiū!
cū plene cōsequi posse suū sit prorsus difficile.
Brutis itaq̄ cū milia eplarū (ut uiro expedie-
bat q̄ pluribus gētibus bellū gerebat) scripsissz!

siue ipse, siue quiuis alius in scribendo p̄ba-
 tus, illas solū edidit! quas diligētius scriptas
 censuit! ratus (ut arbitror) perfectionē paucorū
 quasi satis esse debere. Cum igitur ille in cū-
 ctis se imitari nequerit! quo nam nos pacto
 similes aliis in dicēdo esse poterimus! Sed dul-
cis quaedā passio spes est. quæ mortaliū anīos
nō modo adoptata seq̄ndū pellicet! qn etiam
ad desperata blandit̄. Quare cū nihil iam de-
 cere censeā! tibi etiā sine rescripto habere ma-
 xime optanti elargior. Verū tñ me nō latet. q̄
 cū brutus multis gētibus & populis de rebus
 plurimis differēdo scriberet! uno caractere iu-
 re emicuit. quē si mutasset & formulā nō ser-
 uasset! ceu digno aberrās contemptus fidē amisisset.
Præterea q̄s aduersare debet, q̄ pleriq̄ ar-
 bittant̄ præsidis esse p̄priū! imperiose subdi-
 tis fore scribendū. Sed contumeliosa rescriptio
 nobis ceu ignauis, affert reprehensionē. & huī-
 lis oratio in rescribēdo minime conuenit. His
 tñ difficultatibus cōsideratis! nō minus studiū
 ac operę dedi. ac breuē exercitationē mihi qdē
 institui. tibi uero prædiū nō amplū! & a non

Spit.

nullis fortasse minus apreciandum. Quippe
pleraque ante experimentum in admiratione solent
haberi. quae postea perfecta, cum dilucide tenentur.
in consule facilia dicuntur;

Va sm

Brutus pergamenis;

A. Vdico uos dolobellae dedisse pecunias.
quas siquidem sponte dedistis. falsi estis
mihi nunciati. si uero inuiti. ostenditis illas
mihi ultro dare debere;

Pergameni bruto;

P. Ecunias dolobellae, cum erat copia nobis.
dare coacti sumus. Tu uero nobis succē
ses. quae eas tibi dare uolumus. sed quod uolu-
mus. id ex inopia efficere nequimus;

Brutus pergamenis;

P. Ecunias quo tempore iussimus, cum non misere-
ritis nobis. nihil aliud lucti fecisse pu-
tetis, nisi ut illas per uim exhibeatis. Itaque du-
plex damnum uos sequetur. Nam equos tardita-
tis sumptus persoluetis. & tanto deterior. quam
to etiam inuiti, & sine gratia. quam merita ob ob-
sega reportassetis. Quippe non par gratia re-
fertur his, quae presto & in tempore paratur. ac illis, qui

f
z

inuiti & non nisi coacti, obsequia exhibent ;
Pergameni bruto ;

P Ecuniarum exhibitio si nobis facilis foret, non permitteremus, ut tarditate gratiam perderemus, ac duplici damno afficeremur. Quonia[m] q[ui] possunt, si dare negant, nullam utilitatem consequuntur, cum demum inuiti etiam plus dent, & obsequiorum gratiam perdant. At probe tenes, cito dare, opus est copiarum facultatisq[ue] & festinatio licet uigeat, ab inopia tandem superatur. Quare nec equum, nec iustum est, ut q[ui] propter inopiam, obsequia tardant, minus gratiarum reportent, quam qui ob copiam cito exhibent ;

Brutus pergamenis ;

O Ratores uestri pecunias attulerunt plures quidem (ut ipsi asserunt) quam fuerit possibilitas uestra, sed usui nostro longe pauciores. Videte igitur, ne plus possitis, quam si muletis, ac quam potestis, minus uelitis ;

Pergameni bruto ;

M Isimus tibi pecunias, usui tuo fortasse pauciores, sed multo plures uiribus nostris. Inopiam itaque nostram excusamus, qui minus quam

uolumus pecuniarꝫ habentes! plus exhibemus
q̄ possumus, alacces ;

Brutus pergamenis ;

A Olobella hostis est nobis. & uos illi uti
amico! contra nos exhibetis omnia. Quod
itaqꝫ ex huiusmōi re cōsequi putatis! nisi æqua
illis perpeti! q̄ hostibus sint auxilio. quippe
non illis indulgentꝫ quos errati non pœnitet
prius, q̄ omnino ægrotent ;

Pergameni bruto ;

A Miciæ nostræ cū dolobella, tu causa &
auctor fuisti! q̄ super hoc nobis tarde in
presentia scribis. Opus enim fuit illius impe-
rio assentiri prius! q̄ perpeti quæ declinaui-
mus. Ceterꝫ uenia non denegatur illis! q̄ quū
norunt sua errata! corrigunt ;

Brutus pergamenis ;

Ecretū uestꝫ uestis ab oratoribus apud
abdītā recepi! dum ibi ex italia exercitū
expectarem. ubi uestꝫ tarditatē percipiēs! lō-
ge uos culpauī. Vellem equidem pergamenos
iam diu hæc (ut eos decuit) diligēt cōsideras-
se. In aliis uero de p̄mptitudine uos commē-

dauī. & precipue super ducentorum munere ta-
lentorum. cum olim inuiti dolobellę quinquaginta largiti fuistis ;

Pergamenī bruto ;

T cito cognouimus quæ expediebāt. & postea nō tarde, sed qñ quimus. quæ factō opus erāt, ea fecimus. Nam quum nobis copia erat. nō plura q̄ quinquaginta talenta inuiti dedimus dolobellę. Nunc uero quū inopes sumus. in triplo plura uolentes tibi ostendimus. ut certo scias. quanto uoluntaria inopū exhibitio, exuperat eos qui in opulentia non nisi coacti ac inuiti exhibent ;

Brutus rhodiis ;

Anthios cū a nobis defecissent. extremo supplicio affecimus. Nam usq̄ ad paruulos, oībus cæsis. eorū patriā igne & ferro diruimus. Pathareis q̄ nobis fidi extiterūt. tributa relaxauimus, ac liberos & sui iuris esse cōcessimus. atq̄ pro restauratione eorū quę demolita erant. quinquaginta talenta remisimus. Liceat & uobis consulere ac uiderē. utrū uos pro hostibus, quemadmodum xanthii. an pro amicis,

ceu patharei. haberi uelitis ;

Rhodiū bruto ;

P Anthios pro libertate resistentes, cum atrociter tractaueris. non tam pathareos imitaturi sumus. q̄ muneribus pelliciti, seruitutem potius subierūt. Sed eorū abhominātes fortunā, ac sententiā damnantes. in muneribus accipiēdis generositate animi tenere conabimur. Nam decernimus libertatē cum periculo fore præclariorem. q̄ quaestu & muneribus in diplici confugium ;

Brutus choiis ;

R Hodus q̄dem cassio iam seruit, ciuitas sane magis audax. q̄ ppriis uiribus sūma existens. Lyca uero nobis uniuersa parat. partim bello domita. partim, ne extrema subiret. Quæ sane optio profuit illis. Nam uolentes ea elegerūt. quæ nō multo post inuiti fecissēt. Eligite igitur uos, utq̄ coacti bello, seruire. an nos in recipiendo, amici dici uelitis ;

Choiū bruto ;

n Ec rhodiorū captiuatio q̄ tua iussa spreuerunt, nos sane terret. nec litiorum cum

6.
adulatione prosperitas, nobis fiduciam aliquā
exhibet. Quippe spes atq; timor inter amicos
estimari debent. sed apud eos q; alieni effecti
iam sunt. omnino stemnunt. Nos aut q; supra
ad te accessimus, id unum proslus dolemus. si
aut minis, aut pollicitatioibus, nos ut pecora
trahere mediteris. Velis igit; habere nos po-
tius aliis in exemplum. q; aliorum exempla
nobis referre;

Brutus choiis;

Etq; maris sine nauibus. neq; agroꝝ sine
cultu, ulla extat utilitas. Itaq; operā da-
te. ne naues desint nobis. Quoniam ex mari
absq; nauibus non plus commodi reportatur.
q; si continue quis in harena permāneat;

Choi i bruto;

æpe & frequentius attingit agricolationē
nauigationēq; a tēpore impediri. Quod
enī terra ac mare a natā habēt. n̄ tñ illud defi-
cit omīno. Quare n̄ ē id uelle possidere, qd̄ li-
cet qñq; deficiat. ad usū sane de facili reduci;

Brutus choiis;

¶ Vi pro cōfederatione missi sūt a uobis.

la milia renunciarunt naues modo a uobis parati. Si quidem pro tempore paratis, ad quid utiles sunt huiusmodi apparatus? non uideo. Quippe apparatus quæ minime in tempore fit, non plus conducit, quam apparatus quæ penitus inutilis existit;

Chorici bruto;

¶ Vod tempore belli prius fieri apparatus oportet, quam belli usus ueniat, cognoscimus. quæ rem confederatos non est facile cognoscere. nisi multo prius sibi denuncietur. Verum enim ipsos apparatus licet tardos, non tamen existimes fore inutiles. Quippe si in tempore non adierunt, poterunt tamen in futurum seruari;

Brutus trallianis;

¶ Vod dolobellam in agris uestris cum exercitu manere permittitis, si agere milia iniuriam minus existimatis, non recte sentitis. Verum enim si existimatis, & statim uti hostem inde abire non cogitis eum quem pro hoste a nobis expulsum scitis, errare longe uidemini. Vel igitur eum abire compellatis, uel agere nobis iniuriam fateamini. Quod si eum non expellitis, uide dete ne simus cum eo uos quoque abire cogamini;

Tralliani bruto ;

Qvod dolobella in agris nr̄is se receperit. & rei. p. uestrae uim quāpiā intulerit. nō tñ ea omnino potit̄. Nos uero ducē romanorū qbus socii & amici, & sub quorū dominio sumus, nō expelleremus. nisi in belli praemiū uellemus patriā exponere nr̄am. At si q̄s nobis inuitis uim aliquā inferret. opere ostēderemus dolobellam non nisi nobis uolentibus, intra loca nostra metari ;

Brutus trallianis ;

Scripsimus uobis tempore superiori, q̄ permittētes dolobellā intra loca ur̄a, castra metari. multū ac nimiū erratis. Atq̄ idē in p̄ntia uobis significamus. Nam si illum ceu amicū uti in re sua stare pmittitis. aduerso nos hęc sibi ceditis. & cū belli fortunę participes secū sitis. hostes nobis n̄ inimicos esse oñditis ;

Tralliani bruto ;

Dolobella, satis tibi supra significauimus, & nunc insuper notum facimus. q̄ nō in locis ceu suis, metatur. Illa enī nr̄a sunt. neq̄ si uis illa loco sibi tradere uellet. nō nisi inuiti

coactiq; assentiremur habere. Qz si uidemur
belli fortuna secum participare. cōsultius esse
sato, opponere se illis q; humilioribus dnānt!
q̄ uitum socium a finibus erigere, ac se ultro
romanis hostes ostendere;

Brutus trallianis;

Vnciatū mihi est q; menedotius uester,
dolobellę inimico meo hospes & amicus
existens, effecit. ut intra loca nra castra metans
inde abire nō urgereēt. & nūc quærit ut intra
urbem cū exercitu recipiat. Qz dolobellæ pro
desse ipse uel quis alius operatus sit. id mihi
molestū nō est. nec anīaduertēdos cuiuspiā er/
rores hactenus existimo. considerata amicitia
& hospitalitate eorum. Sed ne in antea aliqd
anīaduertiōis dignū ppetretis. ipsū menedorę
e ciuitate in exilium eiciatis. nōo commodo &
utilitati prospicientes. ex quo ipse patriā de/
uendendo. suū dumtaxat commodū quæritat.
Necq; dolobellam quoq; pacto recipiat. sed a
finibus uestis expellatis. Qz si resisteret. ui
& armis cogatis. Quippe si nō parebitis. non
menedori opera uos dolobellam recepisse. sed

menedorꝝ uestro suasu huiusmodi res aggredi
ausū fuisse putabo ;

Tralliani bruto ;

N Ec menedorus nos impulit. ut dolobella
cū exercitu reciperet. nec antea quā co
piis accessit. ut sperneretur. effecit. Atqꝫ nos
ualde lætamur tibi uideri. qꝫ nō consilio nostro
menedorus qꝫpiam agitet. Sane nos cū roma
nis in amicitia esse qꝫprimū facti sumus. Verꝫ
de dolobellæ hospitalitate cui iure succēses.
& ob hoc ut de patria abiciat. iubes. Verꝫ ar
mis & exilio uti. in rem nrām minime foret.
& maxime qꝫa menedorus dolobellæ adhesit.
nō ut patriā uenderet. aut sibi pꝫncipatū capet.
sed absurdū putauit oportunitatē commodis non
adistere amico. Tu uero si præclarū esse exi
stimas (sicut certe ē) nō querere ulcisci errores.
multo præclariū fore putabis. nō temere esse
credendū. sed in singulis iudiciū & examē esse
adhibendū. Quod si diligēter effeceris. uide
bis non quibus debes esse infestus. sed cimi
nari in quos inimice te geris ;

Brutus trallianis ;

¶ Vas pecunias dolobella dimisit menedoro hospiti & amico suo. & si quæ etiã aliæ apud eius liberos depositæ sũt, uel apud eos q̄ post menedori fugas eig bona receperũt. ad me statim mittere curetis. Quod si efferet̄ eorũ nihil habere. ipsos cum liberis simul ac uxoribus mihi destinetis. Quippe nõ cõuenit clementiã meã illis prodesse futurũ. q̄ cum hostium meorũ amici & hospites fuerint. nullam hæctenus pœnam dederunt ;

Tralliani bruto ;

¶ Vod dolobella sũptuosissimis belli tẽporibus, pecunias cõgregarit. aut depositũ fecerit. minime est uerisimile. Neq̄ menedorus e patria fugiens. ne dũ pecunias. sed pro sepulchro etiam nihil domi reliq̄sse potuit. Mittere itaq̄ tibi pecunias q̄ ñ sũt. aut hoies insontes. esset impossibile, ac prozsus absurdũ. Non enĩ dignũ fore putamus proditiõẽ per tuos tibi inimicos factam. ciuibus nostris usq̄ ad perniciem obesse futuram ;

Brutus pathareis ;

¶ *D*amasippum rhodiōꝝ nauarchū post cō-
flictū eorū fugientē, aliis naufractis, in
portū uestꝝ maximum se recepisse. sum factus
certior ab ermodoro mercatore samio. Quod se
cōtulent eo. nullū uestꝝ existimo esse peccatū.
sed si ibi permanere, nec inde abire permit-
titis. mihi ad iniuriam, & uobis ad ignauā,
æque imputabo ;

Patarei bruto ;

¶ *S*i nobis citius quā tibi renunciasset ermo-
dorus. nō quēadmodū nauigans in portu
nō latuit damasippus, eodem modo abiisset.
sed rhodiōꝝ conflictus, pars quoque ipse fuisset.
Tu uero nos eque increpas. ac si ab initio hō
modi res nota fuisset. Venia itaque danda ē no-
bis, sinē belli ignorātibus. Quippe nō est ue-
rissimile nos illū recepisse. neque ignauā. utꝝ
pro defensione sua uenerit ignorasse ;

Brutus canniis ;

¶ *O*stenditis per legatos mihi lōge esse be-
niuolos. sed opera sane uerbis minime
respōdēt. cū quā mihi opus sūt. nihil eorū afferre

studeatis. Videte itaq; ne nos q; offensionī &
opibus magis credimꝰ, q̄ ex uerbis uolūtātē ue
neremur. uobis ceu hostibꝰ infestos reddatis ;

Canniū bruto ;

M Irum nō est si per legatos beniuolentiā
ostēdimꝰ. & in efficiendo quę opus sit,
deficimꝰ. ut unū est opus studiosꝰ. alterum
impotentum. Qua ppter conueniēs est studiū
affectum magis considerare. q̄ in operibus de
fectū. ac eos existimare amicos. qui ad ea quę
non possunt, seduli tamen existunt ;

Brutus canniis ;

S Vbditorꝰ obsega. blandiciarꝰ plurimum
ac timoris, primo aspectu participia sūt.
Sed qbus scribimus, quū p̄mpte parēt. hi con
stantiā ac firmitudinē ostendūt. Vos itaq; de
qbus scripsimus, uidete ac cōsiderate. utꝰ alia
obsega per uim omīa. an per beniuolentiā uos
efficere oporteat. q̄q; spes cōstatię ur̄ę mihi sa
tis oñdit. uos ad usꝰ nr̄os p̄petuo fore paratos ;

Canniū bruto ;

F Ides qdem. beniuolentię, & nō perpetui
obsequiū existit. Id enī facultatis ē opo!

non se ab obsego trahere, quibus temporibus
adfit facultas. Nos uero si putaremus ex supi-
oribus studiis nr̄is, nō haberi nobis fidē, illud
quoq; arbitraremur. omnes labores nr̄os erga
te frustra futuros. Verū enī erga te frustra uti
amicitia ficta. mīme uenit. cui si abest timor.
semp blandit̄. & si adest. adulatione fallitur ;

Brutus galliis ;

Consilia q̄dem uestra nihil pensi. obsega
uero nīmiū tarda. Qui sit igitur horū
finis. considerate ;

Galliū bruto ;

At tute q̄dem cōsulere. tutum. tarde uero
obsequi. est opus impotentie. Horum
igitur unus est finis. scilicet uenia ;

Brutus cizecinis ;

A Rma ex bithinia, siue terra siue mari ut
in helespontū celeriter & tute deferant̄.
uidete. Quippe si tardius q̄ nobis expedit,
deportarent̄. aut in deportando amitterent̄.
uel ab hostibus interceptent̄. iniuriā per uos
nobis utrogari putaremus ;

Cizecini bruto ;

Difficile est arma quidem, terra! propter
hostes mittere. mari uero! propter pro-
cellas. Et quid est difficilimum, tu duo inuicē
contraria iubes! tute scilicet & celeriter. Tam
neutra in re studiū deerit. ut si quid casu for-
te euenerit! ne nos in obsequendo damnare
merito possis ;

Brutus cizecinis ;

Arma quo tēpore uoluimus! nobis delata
fuerunt. Pro huiusmōi igit̄ obsego mihi
in tēpore præstito! insulā proconensiā cum la-
thoniis quæ in ea sunt, nobis elargimur ;

Cizecini bruto ;

Non spe quæstus ad ea quæ misimus! stu-
diosi fuimus. nec aliis in rebus desides
fore putamus! nō precio! sed tua solū commē-
datione contenti. Tamen si largitione tibi di-
gni uidemur! magis lætamur testimonio tuo,
q̄ lathoniis preconensiorum ;

Brutus cizecinis ;

Oratores uestri me in bellū euntē, sūt cō-
secati. atq; orantes ut in auxilia uobis

11.
remittere. impotentia culpatur ac. r. p. indige-
tiam. Verum enim licet iuri proxima sit necessitas
incumbens. tamen cum antea non miscentis. nunc indila-
te ac sine mora mittatis. quam obsequium uestrum nunc
tempus magis desiderat. Et quia spem de bello
deteriore percipere uidemini. ad impotentiam
decurritis. Quam rem ipse audiens. lator. & eorum
tra tristarer. si audirem eos qui probi non sunt,
quampiam habere potentiam. Itaque uiros, non am-
plius socios. sed ministros inuitos me uideo
habitu. At uos non lateat, quod si contingent in
bello uictoria potiri. graue erit illis qui se im-
potentes, ne foret participes belli. fide ostendunt;
Cizecini bruto;

Studium erga te nostrum, non solum ex his
quae tibi submisitimus. sed tuorum erga
nos munera testimonio comprobatur, satis fidei
habere putamus. Et quam mortaliu uotis non sp-
tempora respondisset. necesse, ut in parte inimi-
tiae impotentia annumeret. quae una, ut uidere
licet. magnanimitati, longe aduersat. Verum enim
quoadmodum qui sedulo obsequuntur, in pretio sunt
habendi. sic ex impotentia qui obsequium nequeunt,

indigni uenia existimari non debent. Sane tu
putas nos de impotētia fictē loqui. quasi exi-
stimans nos nō tantū egere, quantū egemus. cū
uitos nō socios. sed ministros inuitos te dicas
habituꝝ. Sed de uerbis n̄ differamus. & huius
modi ualere potius sinamus. Ceterꝝ spem bel-
li abicimus. qua in mittendis oratoribus tibi
obsecuti sumus. Nunc uero optima tibi optan-
tes, ac etiā per iouem expectantes, si de uicto-
ria ut hostes eimus eiectionis. lātitiaē tñ ceu ami-
ci, etimus participes ;

Brutus smirneis ;

Promptitudo ad parendū continua q̄dem
existens. firmitudinē subditoꝝ ergā pre-
sides ostendit. Verꝝ qui obsequi tēpore defi-
ciunt, quo potissime opus est. hi impotentiam
& nō eoz sententiā accusāt. Instate itaq; ea no-
bis adimplere. quæ scupsimus ad bellū opor-
tuna. Qua in re si uos minus q̄ probos ostēde-
ritis. putetis uobis n̄ pfuturaē q̄ añ pfuit, ex-
tollationē. Quippē nemo putare debet se. aqua
cōsecutuꝝ. cū ipse n̄ aquus, nec idē, continuo sit ;

Smirnei bruto ;

Continuo posse obsequi. opus est uotoꝝ.

At tēporis est, ex inopia qñq non suffi-
tere ad obsequendū. Defectus sane obsequēdi,
nō nisi instabilitas iubētū effecit. Vex etiā
freqntatio tributoꝝ. Nos si in reliqs temere
paruissemus. id nūc negare nō auderemus. Ve-
tum nobis econtra euenit. q̄ suspicati sumus.
Nam cū uoluntas studiosa fuerit. de impotētia
non adhibetur fides. Quare absurdū est q̄ tri-
buta magis debeāt obesse. quā obsega pdesse;

No

Brutus smirneis ;

X Anthii cū captiuarenē. sibi misereri no-
bis supplicarunt. Sed erat (ut arbitror)
ualde difficile, eos q̄ spei erāt participes. posse
effugere spei effectū. & ex uictoria uoluntate
uenātes, æquo errore uersati. ut ex opposito n̄
cōtristarenē. Hos itaq̄ omī pditione dignos
fore iudicauimus. atq̄ aliis publica uoce præ-
conis notū fecimus. q̄ nisi statī nos receperit.
me nemini inimicitiozem futurum, q̄ fuerim
xanthiorum fortunis. repererint ;

hæc est solus
v. p. p. dia.

Smirnei bruto ;

NEq̄ xanthiis præstare salutē decuit! quā
ipsi fortasse aduersariis tradiderunt. aut
certe corroborarūt. Nam quēadmodū uictoria
spem belli omnem eripuit! sic pfugatiois affe-
ctus in comunē misericordiā ex humanitate
deuenit. Et scire licet, q̄ clemētia eos præpa-
rat ad beniuolētiā! q̄ ex pfugatiōe reliq̄ sūt.

Imitatio odiū parit, atq̄ mortales in despera-
tionē extimore sepius adducit. Verū misericor-
dia eisdē ex odio item ad beniuolētiā trahit;

Brutus smirneis ;

AVxilia uestra uenerūt! nobis omnino ui-
ctoria iam potitis. sed q̄ tardius uene-
rint! prozsus lætamur. Nam ad belli obsequia
æque ac nō uenerūt! inutilia fuissent. qm̄ tar-
ditas post rem confectā, æque ualeat! ac si res
multo prius, & iam diu facta fuisset ;

Smirnei bruto ;

Contigit tibi uictoria potiri citius q̄ au-
xilia (licet celeriter trāsmitta) ueissent.
Qua in re, quo ad beniuolentiā, inefficaces ti-
bi merito dici nō possumus. Et quāuis tarde

Nota.

ma

uenerint! non æque ad reliqua erunt inutilia!
ac si penitus non uenissent;

Brutus smirneis;

¶ Rbi uestræ uenia minime danda est! si
qdē pecuniis ac militibus indiget. Quip-
pe in tãto populo aduertere debuit! ne ad in-
opiam deueniret, & ne uiros steriles tam in-
generose habere. Nec dicere uenit! fortuna
n̄ indigemus. sed salubri cōsilio redarguimur.
¶ Qz si in his quæ ad uirtutem spectant, nil
exercetis! nec paratis quæ pertinet ad potētā!
palam est q̄ immerito ciuitas appellatur;

Milesii bruto;

¶ Vrpe est qdem pecunia & militibus in-
digere! nō illis q̄ nō sua culpa in neces-
sitate cōstituti sūt! sed multo magis culpa eorū,
qui procul a domo opulescūt. Indigētia n̄ra ē!
q̄ ad supplendū nō sufficimus! quæ cōtinuo po-
stulamur. Verū cōsilio ac fortunis sumus nobis
domi satis! ut ciuitas appellamur. ¶ Qz si p̄cul
amicis n̄ sufficimus! domi tñ haud indigemus;

Brutus milesiis;

¶ S I uobis in cōmuni arma existūt! ac illis

non utimini! in eo iudicio, longe erratis. cum omnis
uis armorum in usu consistat. nec minus peccatis!
si non habentes! ea comparare negligitis. Quippe si
qui habent & non utuntur, ualde sunt damnandi!
multo maiori, quam non habent! crimine sunt digni;

Milesii bruto;

Non arma sunt uires hominum! sed armorum ipsi
uiri. Illa enim sine uiris nihil ualent. &
uiri arma parare, ac illis uti possunt. Non ergo
utilia sunt his, quam parare nequeunt! si desint.
nec illis, quam licet haberent! eis tamen uti nesciunt;

Brutus Licis;

Vae uobis apud Cannam instructa mechani-
ca ad expugnationem muralium naualeque existunt!
ea omnia Cassio college meo Rhodium expugnanti,
mittere curetis infra triginta dies a die qua uo-
bis presens epistola reddet! uel quoque celerius.
ne si defeceritis! quos contra Rhodios fecimus
apparatus, expedit nobis contra uos uti;

Licis bruto;

Celeris mandato, una conuenit responsio! quam
cito uidelicet obsequi. Conabimur itaque
opere, diem abs te nobis definitum praeuenire!

14
ex quo minitendo nobis præmissa, præuenis.
Erunt igitur instrumenta non inutilia ! licet
appareant uetusta ;

Brutus liciiis ;

✠ Achinæ qdem uestræ bello iam cōfecto
(ut uetus extat uerbum) delatę fuerunt.
Vos tñ commēdamus ! q̄ in quo termino a uo-
bis transmitti iussimus ! non defuistis. Sed cal-
sius anteuenit ;

Licii bruto ;

✠ Itius q̄ sperabas ! tibi otigit uictoria po-
tiri. nec tarde nobis parere mandatis ! si
consideras quibus temporibus iussisti , & qui-
bus cassius quæ iussisti , receperit ;

Brutus liciiis ;

✠ Anthii beneficiū meū per ignauā oten-
dentes ! in sepulchro desperatiōis patriā
posuerunt. At patharei sese mihi osisi , nihil
ōmittūt ! sed omīa curāt , quæ sunt in libertatē
suā , liceat & uobis , aut pathareorū osiliū seq̄ !
aut xanthiorum fortunam eligere ;

Licii bruto ;

✠ Olemus qdē xanthiis ! aduersitatis grā.

quam propterea amiserūt. q̄ p̄nitere n̄ potu-
erunt. Pathareis uero assentimur. q̄ prudēter,
immo foeliciter ea elegerūt. quæ sapere eos de-
cuit. Non aut̄ nos tam stulte sapimus. ut instā-
tem fortunā sternentes, imitari eos uelimus.
qui inimicitiarum p̄nas dederunt ;

Brutus licis ;

Vi uestrum exules xanthioꝝ receperit.
nō molestis faciāt, q̄ fecerit ip̄i xanthii.
At pathareis, smirneis, coriciis ac faselitis, si
qua humanitate eos recipiēdo, uti uoluerint.
promitto, ut inspiciendo xanthios, cognoscant
opere per effectum sibi probe consuluisse. cū
nos amicos habere elegerint ;

Licii bruto ;

Anthios recipere minime intendimus.
nisi eos ab infortunio leuare putantes.
uellemus eoꝝ calamitatis fieri participes ! &
in nihilo sibi prodesse. At cum ad pathareos
smirneos, coricios, faselitas, ueluti adiutores
certiores cōfugere permittis. est o brute, q̄
nō ita eos e lycia eicis. sed benignitate doces,
quibus eos libentius dones ;

Brutus licis ;

11 Emini uestre graue uideri debet! si cum rebus plurimis indigeamus! plura etiam iubemus! quarum opera a uobis sane exigimus. Quod si tributorum in multitudinem grauamini! ostendere debetis ex rebus a nobis hactenus exhibitis! quibus laboribus, quibus uel sumptibus, uti nunc uersemur. Quippe constat plus laboris illi subire, quam utitur apparatus! quam qui ipsos instruit apparatus. Nam uestre quiuis uni solum negotio intendit! rei scilicet domestice. at nos oportet omnibus prouidere ;

*Quem ac p[ro]p[ri]is
h[ic] de m[er]it[is].*

Gutiniū bruto ;

11 Non omnia quibus eges! ea porrigere nos satius sumus. Nam qua difficultate apparatus instruant! scire potes ex sumptibus quibus continuo uersaris. Et super alios contribuere! difficile est, & ad soluendum impossibile. Ceterum aliorum apparatus uti! id cum utilitate efficitur. Quod si pro multis te laborare ais! multi quoque conferre debent. Quippe rei domesticæ solum intendamus! non tamen sufficimus omnibus conferre;

Brutus gutiniis ;

A Cyllā mihi amicū ad uos transmittō! ut
nobis paretis naues quinquaginta rotūdas,
atq̄. cc. largas. Nam tot dolobellæ exhibuisse
teneo. Probe itaq̄ facietis! si cū ipsi nauibus,
nautas & remiges, ac pro sex mētibz cōmeatū
acyllæ exhibebitis! nec nō pro nauibus item
fabricandis, ac in mare deducēdis, ligna & fa-
bros oportuna trāsmittere non negligetis. Et
maxime! cum dolobellæ in nihilo defueritis ;

Gutiniū bruto ;

S I dolobella in rapiēdo p̄uenit! nō tibi
ut abūde caperes, reliq̄. Q̄ si. L. & C.
naues, nec plures in ipsa copia coacti uix ex-
hibere quiuimus! quo pacto in sūma radaacti
inopia, L. & C. tibi parare ualemus! & maxi-
me cū remigibus, ac etiam fabris, & lignis ad
naues fabricādas opportunis! quæ semel trāsmi-
sisse cū difficillimum fuerit! itez trāsmittere
impossibile foret. Cetez dolobella nec p̄fe-
cto effecit quum primum denegaremus! nec
postea quū denegare nequiuius! ut commea-
tus sibi deportarent ;

Brutus gutiniis ;

Obis scribit acyllas, q̄ in nauiū appa-
tu estis nimiū ac nimiū segnes. Ego ue-
ro de eo ualde admiror! si putat mihi magis
fore opus litteris, q̄bus in sigulis uos culpate
nō cessat! q̄ ipsis nauibus. At ecōtra sese, scri-
bēdo potius culpate deberet. Verū enī uos &
nunc & ante benigne toleramus! q̄ nō spōte,
sed inuīti multa huiusmodi pari modo resistē-
tes! nobis exhibuistis. quæ sic gesta fuisse! ex
presentibus facile coniectatur ;

Gutiniū bruto ;

Cyllas esse uideēt magis delator n̄rę seg-
nitiae! q̄ testis impotētię. Si igit̄ nos seg-
nes cognouit! nō utiq̄ presens, segnitiam no-
stram se castigare scripsit! neq̄ nos de eius ad-
ministratiōe scribere uolētes pmisit. Ipse tñ
probe uouit necessitatē nrām, ac impossibili-
tatem. Tu uero nimis inopiā soluere putas.
nō æque nobis! sed inutiliter succēses. qm̄ nec
spes! nec timor! sed solum inopia, non exhibē-
bendi causa extitit ;

Brutus gutiniis ;

9 *9* Vi non spē parent. nō luccant ea quæ exhibere nolūt (id enim profecto ualde foret optandū) sed quæ sibi deberēt. gratiam amittunt. Quare quo pacto uobis scipimus. naues parari curate. qual. cū remigibus & debito comēatu, in tēpore mittatis. Secus aut si feceritis. nō modo super his dolebitis. sed gratias nobis habebitis, si q̄ uobis reliquerimus;

Gutiniū bruto ;

9 *9* Vi cogunt, ut quis exhibeat ea quæ nō possit. non quod iubeēt, id luccat (Nam id foret ualde iocūdū) sed inopinādo subditof plus ualere q̄ possint. sepius dānificant. Nam si cogant. ad extremā ueniūt inopiā. At si ex humanitate indigētis parciēt, & spaciū respirādi dāt. tūc ad exhibendū facilior quis existit. Quare si per uim plus a nobis exigere putat. scito q̄ nō quæ nobis reliqueris, sed quibus uti possis. gratiam nobis habebis ;

Brutus gutiniis ;

9 *9* Væ naues mihi opus erāt. eas omnes in mari habemus. exhibētibus lacedemoniis,

lesbiis, pariter ac phœnicibus. Vos igitur qm̄
pp̄t̄ hiemē in trāsmittēdo eas defecistis. .ccc.
talenta p̄ ipsarū stipēdiis oferatis. ad q̄ defe-
renda. hiems nobis nō erit impedimento. Nec
secus agatis. nisi me uobis infestum malitis ;

Gutiniū bruto ;

11 On hiems nobis nauale auxiliū impe-
diuit. At q̄ ad parandum pecunias ero-
gauimus. Qua in erogatione non tibi sumus.
sed nobis defessi. Qz tibi fuerit per alios sup-
pletum. gaudemus. Veniam tamen petimus.
qui propter fortunam tardi fuimus. & prop-
ter sumptus inopes existimus. Quippe nō pos-
sumus ex nauibus conficere pecunias. quemad-
modum ex pecuniis naues confecimus ;

Brutus damat ;

Rmil & pecuniis sume indigemus. Quę ut
qua, p̄mū trāsmitte. uel ea nobis denega ;

Damat bruto ;

D eos trāsmittēdi officiū spectat. qbus
rei copia existit. Sed q̄ indigēt, qd̄ exhi-
bere nequeunt. id eos denegare necesse est ;

Catalogus ep̄larū bruti finit fœliciter ;

Epigramma in catalogū ep̄taz Crat̄is
cynici, Diogenis discipuli ;

Hæ tibi uirtutū stimulos, & semina laudū,
Atq; exēpla dabūt cynicæ, o lectoz studiose.
Peritiis etenim studiis, multoq; redundant
Ae loquio, ne desidiis, dapibus ue paratis
Indulgere uelis, ne ignaua & marcida luxu
Ocia, ne torpens somnos admittere inertes.
Discere sed quantū paupertas sobria possit ;

Ine 397